EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 25.09.2006
KOM(2006) 543 galutinis

2006/0170 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės

(Kodifikuota redakcija)

(pateikta Komisijos)

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. Žmonių Europos kontekste Komisija didelį dėmesį skiria tam, kad Bendrijos teisė būtų papastesnė ir aiškesnė siekiant, kad ji taptų suprantamesnė ir prieinamesnė visiems piliečiams, kurie įgytų naujų galimybių ir galėtų pasinaudoti konkrečiomis jiems suteiktomis teisėmis.

   Šis tikslas nebus pasiektas, jei daug nuostatų, kurios buvo iš dalies ir dažnai iš esmės keičiamos keletą kartų, liktų išsibarsčiusios įvairiuose aktuose, ir todėl dalies jų reikėtų ieškoti pradiniame akte, o kitų – vėlesniuose keičiančiuose aktuose. Todėl siekiant surasti konkrečiu momentu galiojančias taisykles reikia atlikti tiriamąjį darbą lyginant įvairius teisės aktus.

   Dėl šios priežasties siekiant, kad Bendrijos teisė būtų aiški ir skaidri, svarbu kodifikuoti taisykles, kurios buvo dažnai keičiamos.

2. Todėl 1987 m. balandžio 1 d. Komisija nusprendė[1], kad visi teisės aktai, kurie buvo iš dalies pakeisti ne daugiau nei dešimt kartų, turėtų būti kodifikuojami ir pabrėžė, kad šis reikalavimas yra minimalus bei kad Komisijos padaliniai turėtų stengtis parengti kodifikuotas tekstų, už kuriuos jie yra atsakingi, redakcijas per trumpesnį laikotarpį siekdami užtikrinti, jog Bendrijos taisyklės būtų aiškios ir lengvai suprantamos.

3. Tai buvo patvirtinta 1992 m. gruodžio mėn. Edinburgo Europos vadovų taryboje pirmininkavusios valstybės išvadose[2], pabrėžiančiose kodifikavimo, kuris konkrečiu momentu tam tikroje srityje taikomai teisei suteikia apibrėžtumo, svarbą.

   Kodifikavimas turi būti vykdomas laikantis įprastos Bendrijos teisės aktų priėmimo tvarkos.

   1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija, atsižvelgdami į tai, kad kodifikuojamuose teisės aktuose negali būti daromi esminiai pakeitimai, sudarė tarpinstitucinį susitarimą, kuriuo nusprendė kodifikuojamiems teisės aktams taikyti pagreitinto priėmimo tvarką.

4. Šiuo pasiūlymu siekiama kodifikuoti 1996 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyvą 96/61/EB dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės[3]. Nauja direktyva pakeis įvairius aktus, kurių nuostatos buvo į ją įtrauktos[4]; šis pasiūlymas nekeičia kodifikuojamų teisės aktų turinio, nes jame tik sujungiami šie aktai, atliekant kodifikavimui būtinus formos pakeitimus.

---

1 KOM(87) 868 PV.

2 Žr. Išvadų A dalies 3 priedą.

3 Atliekama vadovaujantis Komisijos komunikatu Europos Parlamentui ir Tarybai – *Acquis communautaire* kodifikavimas, KOM(2001) 645 galutinis.

4 Žr. šio pasiūlymo VI priedo A dalį.

5. Pasiūlymas dėl kodifikuoto teisės akto buvo parengtas remiantis preliminariu Direktyvos 96/61/EB ir ją iš dalies keičiančių teisės aktų konsoliduotu tekstu, kurį visomis kalbomis parengė Europos Bendrijų oficialiųjų leidinių biuras naudodamas duomenų apdorojimo sistemą. Kadangi straipsniams suteikiami nauji numeriai, kodifikuotos direktyvos VII priede nurodomas buvusių ir naujų straipsnių numerių atitikimas.

↓ 96/61/EB (pritaikytas)

2006/0170 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos ⌦ 175 ⌫ straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę[1],

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę[2],

laikydamasi Sutarties ⌦ 251 ⌫ straipsnyje nustatytos tvarkos[3],

kadangi:

↓

(1) 1996 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyva 96/61/EB dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės[4] buvo keletą kartų iš esmės keičiama[5]. Siekiant aiškumo ir racionalumo minėta direktyva turėtų būti kodifikuota.

↓ 96/61/EB 1 konstatuojamoji dalis

(2) Bendrijos aplinkos apsaugos politikos tikslai ir principai, išdėstyti Sutarties 174 straipsnyje, yra taršos prevencija ir mažinimas bei, kiek įmanoma, jos šalinimas

---

1 OJ C [...], [...], p. [...].

2 OJ C [...], [...], p. [...].

3 OJ C [...], [...], p. [...].

4 OL L 257, 1996 10 10, p. 26. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 166/2006 (OL L 33, 2006 2 4, p. 1).

5 Žr. VI priedo A dalį.

teikiant pirmenybę intervencijai į taršos šaltinį ir protingam gamtos išteklių valdymui laikantis «teršėjas moka» ir taršos prevencijos principų.

↓ 96/61/EB 2 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(3) Penktoji aplinkos veiksmų programa, kurios bendrus principus 1993 m. vasario 1 d. rezoliucijoje dėl Bendrijos politikos ir veiksmų programos dėl aplinkos ir tvariosios plėtros[6] patvirtino Taryba ir valstybių narių Vyriausybių atstovai, susitikę Taryboje, ⌦ teikė ⌫ pirmenybę integruotai taršos kontrolei kaip svarbiai daliai siekiant tvaresnės pusiausvyros tarp žmogaus veiklos ir socialinės bei ekonominės plėtros ir išteklių bei gamtos sugebėjimo atsinaujinti.

↓ 96/61/EB 3 konstatuojamoji dalis

(4) Integruotam požiūriui į taršos mažinimą įgyvendinti reikia imtis veiksmų Bendrijos lygiu norint pakeisti ir papildyti esamus Bendrijos teisės aktus dėl taršos iš pramonės įmonių prevencijos ir kontrolės.

↓ 96/61/EB 4 konstatuojamoji dalis

(5) 1984 m. birželio 28 d. Tarybos direktyva 84/360/EEB dėl kovos su pramonės įmonių keliama oro tarša[7] nustatė bendrus reikalavimus leidimui gauti prieš pradedant eksploatuoti ar iš esmės pertvarkant tokius pramonės įrenginius, kurie gali teršti orą.

↓ 96/61/EB 5 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(6) ⌦ 2006 m. vasario 15 d. Europos Parlamento ir ⌫ Tarybos direktyva ⌦ 2006/11/EB ⌫ dėl tam tikrų į Bendrijos vandenis išleidžiamų pavojingų medžiagų sukeltos taršos ⌦ [8] ⌫ kelia reikalavimą, kad būtų gautas leidimas toms medžiagoms išleisti.

---

[6] OL C 138, 1993 5 17, p. 1.

[7] OL L 188, 1984 7 16, p. 20. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 91/692/EEB (OL L 377, 1991 12 31, p. 48).

[8] OL L ⌦ 64, 2006 3 4, p. 52. ⌫

↓ 96/61/EB 6 konstatuojamoji dalis

(7) Bendrija, priėmusi teisės aktus dėl kovos su oro tarša ir dėl pavojingų medžiagų išleidimo į vandenis prevencijos bei taršos mažinimo iki minimumo, nepriėmė atitinkamų Bendrijos teisės aktų, kurie užkirstų kelią teršalų išmetimui į dirvožemį arba sumažintų jį iki minimumo.

↓ 96/61/EB 7 konstatuojamoji dalis

(8) Skirtingas požiūris į atskirai į orą, vandenį ar dirvožemį išmetamų teršalų kontrolę labiau gali skatinti teršalų kaitą tarp įvairių aplinkos terpių negu apsaugoti aplinką.

↓ 96/61/EB 8 konstatuojamoji dalis

(9) Integruoto požiūrio į taršos kontrolę tikslas yra užkirsti kelią teršalų išmetimui į orą, vandenį ar dirvožemį visur, kur įmanoma, atsižvelgiant į atliekų tvarkymą, o ten, kur neįmanoma, — siekti jį sumažinti iki minimumo, kad būtų pasiektas aukštas aplinkos apsaugos lygis.

↓ 96/61/EB 9 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(10) Ši direktyva ⌦ turėtų ⌫ nustatyti bendras taršos integruotos prevencijos ir kontrolės taisykles. Ji ⌦ turėtų ⌫ nustatyti priemones, reikalingas integruotai taršos prevencijai ir kontrolei įgyvendinti, kad būtų pasiektas aukštas aplinkos apsaugos lygis. Integruotas požiūris į taršos kontrolę ⌦ turėtų ⌫ skatinti tvariosios plėtros principo taikymą.

↓ 96/61/EB 10 konstatuojamoji dalis

(11) Šios direktyvos nuostatų taikymas neturėtų pažeisti 1985 m. birželio 27 d. Tarybos direktyvos 85/337/EEB dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo[9] nuostatų. Jei leidimui išduoti reikia atsižvelgti į papildomą informaciją ar išvadas, gaunamas toliau taikant šią direktyvą, ši direktyva neturėtų daryti įtakos Direktyvos 85/337/EEB nuostatų vykdymui.

[9] OL L 175, 1985 7 5, p. 40. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/35/EB (OL L 156, 2003 6 25, p. 17).

↓ 96/61/EB 11 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(12) Valstybės narės turėtų imtis reikiamų priemonių, norėdamos garantuoti, kad ⌦ šioje direktyvoje ⌫ išvardintos pramoninės veiklos vykdytojas laikytųsi tam tikrų pagrindinių įsipareigojimų bendrų principų. Pakaktų, kad kompetentingos institucijos atsižvelgtų į tuos bendrus principus, nustatydamos leidimo išdavimo sąlygas.

↓ 96/61/EB 12 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(13) ⌦ Po 2007 m. spalio 30 d. ⌫ kai kurios pagal šią direktyvą patvirtintos nuostatos turi būti taikomos esamiems įrenginiams, o kitos ⌦ turėjo būti taikomos ⌫ nuo ⌦ 1999 m. spalio 30 d. ⌫.

↓ 96/61/EB 13 konstatuojamoji dalis

(14) Norėdamas veiksmingiau ir kvalifikuočiau spręsti taršos problemas, veiklos vykdytojas turėtų visapusiškai atsižvelgti į aplinką. Apie tuos aspektus turėtų būti pranešta kompetentingai institucijai ar institucijoms taip, kad, prieš išduodamos leidimą, jos galėtų įsitikinti, jog buvo numatytos visos atitinkamos taršos prevencijos ar kontrolės priemonės. Dėl labai skirtingos taikymo tvarkos gali skirtis aplinkos apsaugos ir visuomenės supratimo lygis. Dėl to į prašymus leidimui gauti pagal šią direktyvą turėtų būti įtraukiami minimalūs duomenys.

↓ 96/61/EB 14 konstatuojamoji dalis

(15) Visiškas leidimų išdavimo tvarkos ir sąlygų koordinavimas tarp kompetentingų institucijų turėtų sudaryti sąlygas pasiekti aukščiausią aplinkos apsaugos lygį.

↓ 96/61/EB 15 konstatuojamoji dalis

(16) Kompetentinga institucija ar institucijos turėtų išduoti arba keisti leidimą tik tada, kai bus nustatytos oro, vandens ir žemės integruotos apsaugos priemonės.

↓ 96/61/EB 16 konstatuojamoji dalis

(17) Į leidimą turėtų būti įtraukiamos visos priemonės, reikalingos leidimo išdavimo sąlygoms įvykdyti, kad tomis priemonėmis būtų pasiektas aukštas aplinkos apsaugos lygis. Nepažeidžiant leidimų išdavimo tvarkos, tos priemonės taip pat gali būti bendri privalomi reikalavimai.

↓ 96/61/EB 17 konstatuojamoji dalis

(18) Išmetamų teršalų ribinės vertės, parametrai arba lygiavertės techninės priemonės turėtų remtis geriausiais prieinamais gamybos būdais, nenurodant vieno konkretaus metodo ar technologijos ir atsižvelgiant į atitinkamos įmonės technines galimybes, jos geografinę padėtį ir vietos aplinkos sąlygas. Visais atvejais leidimų išdavimo sąlygos turėtų apibrėžti tolimosios arba tarpvalstybinės taršos sumažinimo iki minimumo nuostatas ir garantuoti aukštą aplinkos apsaugos lygį.

↓ 96/61/EB 18 konstatuojamoji dalis

(19) Pačios valstybės narės turi nuspręsti kaip galima būtų atsižvelgti į atitinkamo įrenginio technines galimybes, jo geografinę padėtį ir vietos aplinkos sąlygas.

↓ 96/61/EB 19 konstatuojamoji dalis

(20) Jeigu aplinkos kokybės standartuose keliamos griežtesnės sąlygos už tas, kurias galima įvykdyti naudojant geriausius prieinamus gamybos būdus, leidime, kartu su kitomis priemonėmis, turėtų būti nurodytos papildomos sąlygos, kurių galbūt reikės laikytis, kad būtų įgyvendinti aplinkos kokybės standartų nustatyti reikalavimai.

↓ 96/61/EB 20 konstatuojamoji dalis

(21) Geriausi prieinami gamybos būdai laikui bėgant keičiasi, ypač atsižvelgiant į technikos pažangą, kompetentingos institucijos turėtų domėtis šia pažanga arba joms turėtų būti apie ją pranešama.

↓ 96/61/EB 21 konstatuojamoji dalis

(22) Įrenginio pakeitimai gali padidinti taršą. Todėl kompetentingai institucijai ar institucijoms turėtų būti pranešama apie visus pakeitimus, galinčius veikti aplinką. Iš esmės keičiant įrenginius, prieš tai turi būti gautas leidimas pagal šią direktyvą.

↓ 96/61/EB 22 konstatuojamoji dalis

(23) Reikėtų periodiškai peržiūrėti, o prireikus atnaujinti leidimų išdavimo sąlygas. Esant tam tikroms sąlygoms, jos bet kuriuo atveju turėtų būti peržiūrimos.

↓ 2003/35/EB 3 konstatuojamoji dalis

(24) Veiksmingas visuomenės dalyvavimas priimant sprendimus turėtų sudaryti palankias sąlygas visuomenei reikšti nuomonę, o sprendimų priėmėjams atsižvelgti į jos nuomones ir interesus, kurie gali būti svarbūs tiems sprendimams, kartu didindamas atskaitomybę ir sprendimų priėmimo proceso skaidrumą bei visuomenės informuotumą aplinkos klausimais ir paramą priimtiems sprendimams.

↓ 2003/35/EB 4 konstatuojamoji dalis

(25) Dėl to dalyvavimas, įskaitant asociacijų, organizacijų ir grupių, ypač aplinkosaugą skatinančių nevyriausybinių organizacijų dalyvavimą, turėtų būti atitinkamai puoselėjamas, taip pat, *inter alia*, skatinant visuomenės švietimą aplinkosaugos klausimais.

↓ 2003/35/EB
5 ir 6 konstatuojamosios dalys (pritaikytas)

(26) 1998 m. birželio 25 d. Bendrija pasirašė JT/EEK Konvenciją dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais (Orhuso konvenciją). Vienas iš Orhuso konvencijos tikslų - siekimas užtikrinti visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus aplinkosaugos klausimais teises, kad būtų geriau saugoma teisė gyventi aplinkoje, tinkamoje žmonių sveikatai ir gerovei.

↓ 96/61/EB 24 konstatuojamoji dalis

(27) Išmetamų teršalų ir jų pagrindinių šaltinių inventorizacija laikytina svarbia priemone, leidžiančia palyginti teršiančias veiklos rūšis Bendrijoje. Tokią inventorizaciją turėtų rengti Komisija, padedama reguliavimo komiteto.

↓ 96/61/EB 25 konstatuojamoji dalis

(28) Informacijos apie geriausius prieinamus gamybos būdus plėtojimas ir keitimasis ja Bendrijos lygiu turėtų padėti išlyginti techninius netolygumus Bendrijoje, paskatinti Bendrijoje nustatytų ribinių verčių ir metodų platinimą visame pasaulyje ir padėti valstybėms narėms veiksmingai įgyvendinti šią direktyvą.

↓ 96/61/EB 26 konstatuojamoji dalis

(29) Reguliariai reikėtų rengti ataskaitas apie šios direktyvos įgyvendinimą ir veiksmingumą.

↓ 96/61/EB 27 konstatuojamoji dalis

(30) Ši direktyva skirta įrenginiams, kurie gali smarkiai teršti ir sukelti tarpvalstybinę taršą. Tarpvalstybinės konsultacijos turėtų būti rengiamos tada, kai prašoma išduoti leidimus naujiems įrenginiams arba esminiams jų pakeitimams, kurie greičiausiai darys didelį neigiamą poveikį aplinkai. Su prašymais, susijusiais su tokiais pasiūlymais arba esminiais pakeitimais, turėtų galėti susipažinti valstybių narių, kurios gali būti veikiamos, visuomenė.

↓ 96/61/EB 28 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

(31) Gali prireikti Bendrijos lygiu imtis veiksmų tam tikrų kategorijų įrenginių išmetamų teršalų ir teršalų, kuriems taikoma ši direktyva, ribinėms vertėms nustatyti. Šias išmetamų teršalų ribines vertes pagal Sutarties nuostatas turėtų nustatyti ⌦ Europos Parlamentas ir ⌫ Taryba.

↓ 96/61/EB 29 konstatuojamoji dalis

(32) Šios direktyvos nuostatos turėtų būti taikomos nepažeidžiant Bendrijos nuostatų dėl profesinės saugos ir sveikatos.

↓

(33) Priemonės, būtinos šiai direktyvai įgyvendinti, turėtų būti priimamos vadovaujantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimu 1999/468/EB, nustatančiu Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką[10].

(34) Ši direktyva neturėtų pažeisti valstybių narių įsipareigojimų, susijusių su direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminais, numatytais VI priedo B dalyje,

---

↓ 96/61/EB (pritaikytas)

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Tikslas ir apimtis

Šios direktyvos tikslas yra pasiekti integruotą taršos, kurią sukelia I priede išvardintos veiklos rūšys, prevenciją ir kontrolę. Ji nustato priemones, įskaitant ir atliekų tvarkymo priemones, skirtas užkirsti kelią teršalų išmetimui į orą, vandenį ir žemę, kuris atsiranda dėl aukščiau nurodytos veiklos, arba, jei tai neįgyvendinama, jam mažinti siekiant aukšto aplinkos apsaugos lygio ir nepažeidžiant Direktyvos 85/337/EEB ir kitų atitinkamų Bendrijos nuostatų.

2 straipsnis

Sąvokos

Šioje direktyvoje ⌦ vartojami šie sąvokų apibrėžimai ⌫:

1) „medžiaga“ yra bet koks cheminis elementas ir jo junginys, išskyrus radioaktyvias medžiagas, apibrėžtas Tarybos direktyvoje ⌦ 96/29/Euratomas ⌫[11], ir genetiškai modifikuotus organizmus, apibrėžtus [Tarybos direktyvoje 90/219/EEB[12]] ir ⌦ Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/18/EB ⌫[13];

---

10 OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

11 OL L 159, 1996 6 29, p. 1.

12 [OL L 117, 1990 5 8, p. 1.]

13 OL L 106, 2001 4 17, p. 1.

↓ 96/61/EB

2) „tarša“ yra žmonių veiklos sukeliamas medžiagų, virpesių, šilumos arba triukšmo tiesioginis arba netiesioginis išmetimas į orą, vandenį ar žemę, kas gali kenkti žmogaus sveikatai arba aplinkai, daryti žalą materialiniam turtui arba kenkti ar trukdyti patogumams ir kitokiam įteisintam naudojimuisi aplinka;

3) „įrenginys“ yra stacionarus technikos objektas, kuriame vykdoma viena arba kelios I priede išvardintų veiklos rūšių, ir bet kuri kita tiesiogiai susijusi veikla, kuri techniškai siejasi su toje vietoje vykdoma veikla, galinčia sukelti teršalų išmetimą ir taršą;

↓ 96/61/EB (pritaikytas)

4) „esamas įrenginys“ yra veikiantis įrenginys arba, pagal teisės aktus, galiojusius iki ⌦ 1999 m. spalio 30 d. ⌫, įrenginys, kuriam išduotas leidimas arba kuris, kompetentingos institucijos vertinimu, yra išsamaus prašymo leidimui gauti objektas, su sąlyga, jog toks įrenginys ⌦ buvo ⌫ pradėtas eksploatuoti ne vėliau kaip ⌦ 2000 m. spalio 30 d. ⌫;

↓ 96/61/EB

5) „teršalų išmetimas“ yra medžiagų, virpesių, šilumos arba triukšmo tiesioginis arba netiesioginis išleidimas iš įrenginio pavienių arba paskleistų šaltinių į orą, vandenį arba dirvą;

6) „išmetamų teršalų ribinės vertės“ yra išmetamų teršalų masė, išreikšta tam tikrais parametrais, koncentracija ir (arba) lygis, kurio negalima viršyti per vieną arba kelis laiko tarpus; taip pat galima nustatyti kai kurių medžiagų grupių, rūšių ar kategorijų, ypač tų, kurios išvardytos III priede, išmetimo ribines vertes;

išmetamų medžiagų ribinės vertės paprastai nustatomos toje vietoje, kur teršalai išmetami iš įrenginio, neatsižvelgiant į jų sklaidą. Nepažeidžiant Direktyvos 2006/11/EB arba ją įgyvendinančių direktyvų, nustatant atitinkamo įrenginio išmetamų teršalų netiesioginio išleidimo į vandenį ribines vertes, gali būti atsižvelgiama į vandens valymo įrengimų veiksmingumą, su sąlyga, jog garantuojamas vienodas aplinkos apsaugos lygis ir jeigu tai nesukelia didesnės aplinkos taršos;

7) „aplinkos kokybės norma“ yra visuma reikalavimų, kuriuos turi tam tikru metu atitikti tam tikra aplinka arba jos konkreti dalis, kaip nurodyta Bendrijos teisės aktuose;

8) „kompetentinga institucija“ yra valdžios institucija ar institucijos arba organizacijos pagal valstybių narių teisines nuostatas atsakingos už įsipareigojimų, atsirandančių įgyvendinant šią direktyvą, vykdymą;

9) „leidimas“ yra rašytinis sprendimas arba jo dalis (arba keli tokie sprendimai), leidžiantis eksploatuoti visą įrenginį arba jo dalį, nustatant tam tikras sąlygas, garantuojančias, kad įrenginys atitinka šios direktyvos reikalavimus. Leidimas gali būti taikomas toje pačioje vietoje vienam arba keliems įrenginiams ar jų dalims, kuriuos eksploatuoja tas pats veiklos vykdytojas;

10) „eksploatavimo pakeitimas“ yra įrenginio pobūdžio ar jo funkcijų pakeitimas arba išplėtimas, kurie gali turėti įtakos aplinkai;

↓ 96/61/EB
→1 2003/35/EB 4 str. 1 p. a pap.

11) „esminis pakeitimas“ yra eksploatavimo pakeitimas, kuris, kompetentingos institucijos nuomone, gali turėti didelį neigiamą poveikį žmonėms arba aplinkai; →1 šiame apibrėžime kiekvienas eksploatavimo pakeitimas ar išplėtimas yra laikomas esminiu, jei tas pakeitimas ar išplėtimas pats atitinka I priede nustatytus ribinius dydžius, jei tokie dydžiai yra nustatyti; ←

12) „geriausias prieinamas gamybos būdas“ yra veiksmingiausia ir pažangiausia veiklos ir jos vykdymo metodų plėtojimo pakopa, kuri rodo, ar tam tikras gamybos būdas praktiškai iš esmės gali būti pagrindu nustatant išmetamų teršalų ribines vertes, skirtas teršalų išmetimo prevencijai, o jei tai neįmanoma, — bendrai mažinti teršalų išmetimą ir jų poveikį visai aplinkai:

a) „gamybos būdas“ yra tiek naudojama technologija, tiek ir būdas, kuriuo įrenginys suprojektuotas, pastatytas, aptarnaujamas, eksploatuojamas ir uždaromas;

b) „prieinamas“ gamybos būdas yra gamybos būdas, išplėtotas tokiu mastu, kuris leidžia jį įgyvendinti atitinkamame pramonės sektoriuje, esant ekonomiškai ir techniškai tinkamoms sąlygoms, atsižvelgiant į kaštus ir pranašumą nepaisant to, ar tas gamybos būdas naudojamas arba kuriamas konkrečioje valstybėje narėje ar ne, jei tik jis yra prieinamas veiklos vykdytojui;

c) „geriausias“ yra veiksmingiausias, siekiant aukšto visos aplinkos apsaugos lygio;

nustatant geriausią prieinamą gamybos būdą, ypatingą dėmesį reikėtų atkreipti į IV priede išvardintas aplinkybes;

13) „veiklos vykdytojas“ yra bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, kuris eksploatuoja arba kontroliuoja įrenginį arba, jei tai numato nacionaliniai teisės aktai, kuriam yra suteikti ekonominiai įgaliojimai spręsti įrenginio techninius klausimus;

↓ 2003/35/EB 4 str. 1 p. b pap.

14) „visuomenė“ yra vienas arba daugiau fizinių ar juridinių asmenų ir pagal nacionalinės teisės aktus ar praktiką jų asociacijos, organizacijos ar grupės;

15) „suinteresuota visuomenė“ yra visuomenė, kuriai turėjo poveikio ar gali turėti poveikio sprendimo išduoti arba atnaujinti leidimą ar leidimo sąlygas priėmimas arba kuri juo yra suinteresuota; šiame apibrėžime nevyriausybinės organizacijos, skatinančios aplinkos apsaugą ir atitinkančios reikalavimus pagal nacionalinę teisę, yra laikomos suinteresuotomis.

↓ 96/61/EB (pritaikytas)

3 straipsnis

Bendrieji principai, taikomi veiklos vykdytojo pagrindiniams įsipareigojimams

1. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, kad kompetentingos institucijos garantuotų tokį įrenginių eksploatavimą, kad:

a) būtų imamasi visų atitinkamų taršos prevencijos priemonių ypač taikant geriausią prieinamą gamybos būdą;

b) nebūtų sukeliama didelė tarša;

c) būtų vengiama atliekų susidarymo pagal ⌦ Europos Parlamento ir Tarybos ⌫ Direktyvą ⌦ 2006/12/EB[14] ⌫; jei atliekos susidaro, kad jos būtų panaudojamos, o jei tai techniškai ir ekonomiškai neįmanoma, — šalinamos stengiantis išvengti bet kokio poveikio aplinkai arba jį mažinant;

d) energija būtų naudojama efektyviai;

e) būtų imamasi reikiamų priemonių išvengti avarijų ir jų padariniams apriboti;

f) būtų imamasi reikiamų priemonių išvengti kokios nors taršos grėsmės ir kad būtų atkuriama veiklos vietos būklė, kol veikla bus visiškai nutraukta.

2. Siekiant įgyvendinti šį straipsnį, valstybėms narėms pakanka garantuoti, kad kompetentingos institucijos, nustatydamos leidimo sąlygas, atsižvelgtų į 1 dalyje nurodytus bendruosius principus.

4 straipsnis

Leidimai naujiems įrenginiams

Valstybės narės imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad nė vienas naujas įrenginys nebūtų eksploatuojamas be leidimo, išduodamo pagal šią direktyvą, nepažeidžiant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/80/EB[15] numatytų išimčių nuostatų.

---

[14] OL L ⌦ 114, 2006 4 27, p. 9. ⌫

[15] OL L 309, 2001 11 27, p. 1.

5 straipsnis

Leidimų išdavimo reikalavimai esamiems įrenginiams

1. Valstybės narės, nepažeisdamos konkrečių Bendrijos teisės aktų, imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad kompetentingos institucijos, vadovaudamosi 6 ir 8 straipsnių reikalavimais arba atitinkamai peržiūrėdamos ir, prireikus, atnaujindamos sąlygas, pasirūpintų leidimais, kad ne vėliau kaip ⌦ 2007 m. spalio 30 d. ⌫ esami įrenginiai dirbtų pagal 3, 7, 9, 10 ir 13 straipsnių, 14 straipsnio a ir b punktų bei 15 straipsnio 2 dalies reikalavimus.

2. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių taikyti 1, 2, 11, 12 straipsnių, 14 straipsnio c punkto ir 15 straipsnio 1 bei 3 dalių, 16, 17 straipsnių ir 18 straipsnio 2 dalies nuostatas esamiems įrenginiams nuo ⌦ 1999 m. spalio 30 d. ⌫.

↓ 96/61/EB

6 straipsnis

Prašymai leidimams gauti

1. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad prašymuose leidimui gauti, pateikiamuose kompetentingai institucijai, būtų nurodyta:

a) įrenginys ir jo veiklos rūšys;

b) įrenginio naudojamos arba gaminamos žaliavos ir pagalbinės medžiagos, kitos medžiagos ir energija;

c) įrenginio išmetamų teršalų šaltiniai;

d) įrenginio vietos sąlygos;

e) numatoma iš įrenginio į kiekvieną terpę išmetamų teršalų kilmė ir kiekis, taip pat nustatytas išmetamų teršalų pastebimas poveikis aplinkai;

f) siūloma technologija ir kiti metodai teršalų išmetimo iš įrenginio prevencijai arba, jeigu tai neįmanoma, mažinimui;

g) jei būtina, priemonės, neleidžiančios atliekoms įrenginyje susidaryti, ir priemonės joms panaudoti;

h) tolesnės priemonės veiklos vykdytojo pagrindinių įsipareigojimų bendriesiems principams, numatytiems 3 straipsnyje, vykdyti;

i) priemonės teršalų išmetimo į aplinką monitoringui;

↓ 2003/35/EB 4 str. 2 p.

j) apibūdintos išnagrinėtos pagrindinės alternatyvos, jei jų yra.

↓ 96/61/EB

Į prašymą išduoti leidimą taip pat turi būti įtraukiama ne techninio pobūdžio a – j punktuose nurodytos detalios informacijos santrauka.

2. Jei informacija, pateikta pagal reikalavimus, numatytus Direktyvoje 85/337/EEB, arba saugos ataskaita, parengta pagal Tarybos direktyvą 96/82/EB[16], arba kokia nors kita informacija, kurios reikalaujama pagal kitus teisės aktus, atitinka kurį nors šio straipsnio reikalavimą, tą informaciją galima įtraukti į prašymą arba ją prie jo pridėti.

7 straipsnis

Integruotas leidimų išdavimo būdas

Valstybės narės imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad, kai yra kompetentingos kelios institucijos, leidimų išdavimo sąlygos ir tvarka būtų visiškai koordinuojama siekiant garantuoti visų kompetentingų institucijų naudojamą efektyvų integruotą šios tvarkos taikymo būdą.

8 straipsnis

Sprendimai

Nepažeisdama kitų nacionaliniuose arba Bendrijos teisės aktuose nurodytų reikalavimų, kompetentinga institucija išduoda leidimą, kuriame yra nurodytos sąlygos, garantuojančios, kad įrenginys atitinka šios direktyvos reikalavimus, o jei taip nėra, atsisako išduoti leidimą.

Į visus išduotus ir pakeistus leidimus turi būti įtraukiama detali informacija apie oro, vandens ir žemės apsaugos priemones, kurių buvo imtasi, kaip nurodyta šioje direktyvoje.

9 straipsnis

Leidimo sąlygos

1. Siekdamos aukšto aplinkos apsaugos lygio saugant orą, vandenį ir žemę, valstybės narės garantuoja, kad į leidimą būtų įtraukiamos visos priemonės, reikalingos 3 ir 10 straipsnių leidimų išdavimo reikalavimams įvykdyti.

[16] OL L 10, 1997 1 14, p. 13.

2. Išduodant leidimą naujam įrenginiui arba esminiam jo pakeitimui, jeigu yra taikytinas Direktyvos 85/337/EEB 4 straipsnis, atsižvelgiama į visą gautą svarbią informaciją arba kokią nors padarytą išvadą pagal tos direktyvos 5, 6 ir 7 straipsnius.

3. Į leidimą įtraukiamos teršalų išmetimo ribinės vertės, ypač teršalų, išvardintų III priede, kurie gali būti dideliais kiekiais išmetami iš atitinkamo įrenginio, atsižvelgiant į jų savybes ir į galimybę pernešti taršą iš vienos terpės į kitą (vandenį, orą ir žemę). Jeigu būtina, į leidimą įtraukiami atitinkami reikalavimai dirvožemio ir požeminių vandenų apsaugai užtikrinti ir įrenginyje susidarančių atliekų tvarkymo priemonės. Prireikus, ribinės vertės gali būti pridedamos arba pakeičiamos lygiaverčiais parametrais arba techninėmis priemonėmis.

Pagal šią dalį nustatant teršalų išmetimo ribines vertes I priedo 6.6 punkte išvardintiems įrenginiams, atsižvelgiama į praktinius sumetimus, atitinkančius šių įrenginių kategorijas.

↓ 2003/87/EB 26 str. (pritaikytas)

Jeigu iš įrenginio, atsižvelgiant į juo vykdomą veiklą, išmetamos šiltnamio efektą sukeliančios dujos yra nurodytos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/87/EB[17] I priede, leidime tų dujų tiesioginių emisijų ribinė vertė nenustatoma, jeigu nebūtina užtikrinti, kad vietos aplinkos teršimo mastas būtų nedidelis.

Jei tai yra Direktyvos 2003/87/EB I priede išvardytos veiklos, valstybės narės gali apsispręsti nenustatyti su deginimo arba anglies dioksidą veiklos vietoje išmetančių kitų įrenginių energetiniu naudingumo koeficientu susijusių reikalavimų.

Jeigu būtina, kompetentingos institucijos tam tikrais atvejais iš dalies pakeičia leidimą.

⌦ Trečia, ketvirta ir penkta ⌫ pastraipos netaikomos įrenginiams, kurie pagal Direktyvos 2003/87/EB 27 straipsnį laikinai neįtraukiami į šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimų sistemą Bendrijoje.

↓ 96/61/EB

4. Nepažeidžiant 10 straipsnio, teršalų išmetimo ribinės vertės ir lygiaverčiai parametrai bei techninės priemonės, nurodytos 3 šio dalyje, yra grindžiamos geriausiais prieinamais gamybos būdais, nenustatant kokio nors vieno metodo ar konkrečios technologijos, bet atsižvelgiant į atitinkamo įrenginio technines galimybes, jo geografinę padėtį ir vietos aplinkos sąlygas. Visais atvejais į leidimo sąlygas įtraukiamos nuostatos dėl tolimosios arba tarpvalstybinės taršos sumažinimo iki minimumo, kurios garantuotų aukštą aplinkos apsaugos lygį.

5. Leidime nurodomi teršalų išmetimo monitoringo reikalavimai, konkrečiai nusakantys matavimo metodologiją ir dažnumą, vertinimo tvarką ir įsipareigojimą pateikti kompetentingai institucijai duomenis, reikalingus patikrinti, ar yra laikomasi leidimo sąlygų.

---

[17] OL L 275, 2003 10 25, p. 32.

I priedo 6.6 punkte išvardintiems įrenginiams šioje dalyje nurodytose priemonėse galima atsižvelgti į kaštus ir privalumus.

6. Leidime nurodomos priemonės, susijusios su kitomis, neįprastomis eksploatavimo sąlygomis. Taigi, jeigu yra pavojus, kad aplinka bus veikiama, įtraukiamos atitinkamos eksploatavimo pradžios, alsuoklių gedimų, trumpų sustabdymų ir galutinio veiklos nutraukimo nuostatos.

↓ 96/61/EB (pritaikytas)

Leidime taip pat gali būti numatyta laikinai nukrypti leidžianti nuostata nuo 4 dalies, jeigu kompetentingos institucijos patvirtintame rekonstrukcijos plane garantuojama, kad šie reikalavimai bus įgyvendinti per šešis mėnesius, ir jeigu projekto išdava yra taršos sumažinimas.

7. Leidime pagal šią direktyvą gali būti pateikiamos kitos specialiosios priemonės, kokias valstybė narė arba kompetentinga institucija gali laikyti tinkamomis.

8. Nepažeisdamos įsipareigojimo pagal šią direktyvą įgyvendinti leidimų išdavimo tvarką, valstybės narės gali nustatyti tam tikrus reikalavimus bendrose privalomose taisyklėse atskiroms įrenginių kategorijoms, užuot įtraukusios juos į atskirų leidimų sąlygas, jeigu garantuojami integruoti tokios tvarkos taikymo būdai ir lygiavertis aukštas aplinkos apsaugos lygis.

10 straipsnis

Geriausi prieinami gamybos būdai ir aplinkos kokybės normos

Jeigu aplinkos kokybės normos reikalauja griežtesnių sąlygų už tas, kurios įvykdomos naudojant geriausius prieinamus gamybos būdus, leidime turi būti reikalaujama imtis papildomų priemonių, nepažeidžiant kitų priemonių, kurių galima imtis siekiant įvykdyti aplinkos kokybės normas.

11 straipsnis

Geriausių prieinamų gamybos būdų raida

Valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga institucija stebės geriausių prieinamų gamybos būdų raidą arba kad jai bus apie tai pranešama.

12 straipsnis

Veiklos vykdytojų daromi įrenginių pakeitimai

1. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių garantuoti, kad veiklos vykdytojas praneštų kompetentingoms institucijoms apie bet kokius planuojamus eksploatavimo pakeitimus. Prireikus, kompetentingos institucijos atnaujina leidimą arba sąlygas.

2. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių garantuoti, kad veiklos vykdytojas nepadarytų jokio esminio pakeitimo neturėdamas leidimo, išduoto pagal šią direktyvą. Prašymas išduoti leidimą ir kompetentingos institucijos sprendimas turi būti taikomi toms įrenginio dalims ir tiems 6 straipsnyje išvardintiems aspektams, kuriuos gali paveikti pakeitimas. Atitinkamos 3 straipsnio, 6 – 10 straipsnių ir 15 straipsnio 1, 2 bei 3 dalių nuostatos taikomos *mutatis mutandis*.

13 straipsnis

Kompetentingos institucijos atliekamas leidimo sąlygų peržiūrėjimas ir atnaujinimas

1. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių garantuoti, kad kompetentingos institucijos periodiškai peržiūrėtų ir prireikus atnaujintų leidimo sąlygas.

2. Peržiūrima bet kuriuo atveju, jeigu:

a) įrenginio keliama tarša yra tokia didelė, kad leidime įrašytos teršalų išmetimo ribinės vertės turi būti peržiūrimos arba naujos ribinės vertės turi būti įrašomos į leidimą;

b) geriausių prieinamų gamybos būdų esminiai pakeitimai leidžia gerokai sumažinti teršalų išmetimą be pernelyg didelių išlaidų;

c) eksploatavimo proceso arba veiklos saugai reikia naudoti kitas technologijas;

d) to reikalaujama Bendrijos arba nacionalinių teisės aktų naujose nuostatose.

14 straipsnis

Leidimo sąlygų vykdymas

Valstybės narės imasi priemonių garantuoti, kad:

a) veiklos vykdytojas, eksploatuodamas įrenginį, vykdytų leidimo sąlygas;

b) veiklos vykdytojas reguliariai praneštų kompetentingai institucijai apie teršalų išmetimo monitoringo rezultatus ir nedelsdamas praneštų apie kiekvieną incidentą ar avariją, darančią poveikį aplinkai;

c) įrenginių naudotojai suteiktų kompetentingos institucijos atstovams reikiamą pagalbą, leidžiančią tikrinti įrenginį, paimti mėginius ir rinkti visą informaciją, reikalingą savo pareigoms pagal šią direktyvą atlikti.

15 straipsnis

Informacijos prieinamumas ir visuomenės dalyvavimas leidimų išdavimo procedūroje

---

↓ 2003/35/EB 4 str. 3 p. a pap. (pritaikytas)

1. Valstybės narės užtikrina, kad suinteresuotai visuomenei būtų sudarytos išankstinės ir veiksmingos palankios sąlygos dalyvauti procedūroje:

a) išduodant leidimą naujiems įrenginiams,

b) išduodant leidimą kiekvienam esminiam pakeitimui,

c) atnaujinant leidimą įrenginiui arba jo leidimo sąlygas pagal 13 straipsnio 2 dalies a punktą .

Tokiam dalyvavimui taikoma V priede nustatyta procedūra.

↓ 96/61/EB

2. Išleidimo monitoringo rezultatai, kaip reikalaujama 9 straipsnyje nustatytose leidimų išdavimo sąlygose ir kaip numato kompetentinga institucija, turėtų būti padaryti prieinami visuomenei.

3. 1 ir 2 dalims taikomi Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/4/EB[18] 4 straipsnio 1 ir 2 dalių apribojimai.

↓ 2003/35/EB 4 str. 3 p. b pap.

4. Priėmusi sprendimą, kompetentinga institucija atitinkama tvarka informuoja visuomenę ir pasirūpina, kad visuomenei būtų prieinama ši informacija:

a) sprendimo turinys, įskaitant leidimo ir jo suteikimo sąlygų bei paskesnių atnaujinimų kopiją; ir

b) ištyrus suinteresuotos visuomenės pareikštus būgštavimus ir nuomones - motyvai ir svarstymai, kuriais grindžiamas sprendimas, įskaitant informaciją apie visuomenės dalyvavimą.

---

[18] OL L 41, 2003 2 14, p. 26.

↓ 2003/35/EB 4 str. 4 p. (pritaikytas)

16 straipsnis

Teisė kreiptis į teismus

1. Valstybės narės užtikrina, kad pagal atitinkamą nacionalinę teisinę sistemą suinteresuotos visuomenės nariai turėtų teisę į peržiūrėjimą teisme ar kitoje įstatymo nustatytoje nepriklausomoje ir nešališkoje institucijoje, kad užginčytų sprendimų, veikimo ar neveikimo, kuriems pagal šią direktyvą taikomos visuomenės dalyvavimo nuostatos, materialinį ar procesinį teisėtumą ⌦ , jeigu: ⌫

a) ⌦ jie turi ⌫ pakankamą interesą, arba alternatyviai;

b) ⌦ jie pareiškia ⌫ teisės pažeidimą, jei valstybės narės administracinio proceso teisė reikalauja to kaip išankstinės sąlygos.

2. Valstybės narės nustato, kuriame etape sprendimai, veikimas ar neveikimas gali būti užginčijami.

3. Kas yra pakankamas interesas ir teisės pažeidimas nustato valstybės narės, deramai siekdamos suteikti suinteresuotai visuomenei plačias galimybes kreiptis į teismus. Šiuo tikslu kiekvienos nevyriausybinės organizacijos, ⌦ skatinančios aplinkos apsaugą ir atitinkančios nacionalinės teisės aktų reikalavimus ⌫, interesas yra laikomas pakankamu 1 dalies a punkto tikslu.

Tokios organizacijos taip pat laikomos turinčiomis teises, kurios gali būti pažeistos, 1 dalies b punkto tikslu.

4. Šio straipsnio nuostatos neatmeta preliminaraus peržiūrėjimo administracinėje institucijoje galimybės ir neturi poveikio reikalavimui išnaudoti administracinio peržiūrėjimo procedūras prieš imantis peržiūrėjimo procedūrų teismo tvarka, jei to reikalauja nacionalinė teisė.

Bet kuri tokia procedūra turi būti sąžininga, teisinga, savalaikė ir ne pernelyg brangi.

5. Siekdamos toliau didinti šio straipsnio nuostatų veiksmingumą, valstybės narės užtikrina, kad visuomenei būtų prieinama praktinio pobūdžio informacija apie teisę į administracinio ir teisminio peržiūrėjimo procedūras.

↓ 96/61/EB (pritaikytas)

17 straipsnis

Keitimasis informacija

1. Siekdamos keistis informacija, valstybės narės imasi reikiamų priemonių ir kas treji metai, o pirmą kartą per 18 mėnesių nuo ⌦ 2001 m. balandžio 30 d. ⌫, siunčia Komisijai turimus duomenis apie ribines vertes, nustatytas konkrečioms veiklos kategorijoms pagal I priedą ir, prireikus, duomenis apie geriausius prieinamus gamybos būdus, kuriais remiantis tos vertės nustatomos, ypač laikantis 9 straipsnio. Vėliau duomenys papildomi šio straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka.

2. Komisija organizuoja keitimąsi informacija tarp valstybių narių ir atitinkamų pramonės šakų apie geriausius prieinamus gamybos būdus, su jais susijusį monitoringą ir jų pokyčius.

Komisija kas treji metai paskelbia keitimosi informacija rezultatus.

3. Ataskaitos apie šios direktyvos įgyvendinimą ir jos veiksmingumą, lyginant su kitais Bendrijos aplinkos apsaugos dokumentais, rengiamos Tarybos direktyvos 91/692/EEB[19] 6 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Komisija pateikia ⌦ ataskaitas Europos Parlamentui ir ⌫ Tarybai, jei reikia, prideda pasiūlymus.

4. Valstybės narės steigia arba nurodo instituciją ar institucijas, atsakingas už keitimąsi informacija pagal 1, 2, ir 3 straipsnio dalis ir apie tai praneša Komisijai.

18 straipsnis

Tarpvalstybinis poveikis

↓ 2003/35/EB 4 str. 5 p. a pap.

1. Jeigu valstybė narė žino, kad kokio nors įrenginio eksploatavimas gali turėti didelį neigiamą poveikį kitos valstybės narės aplinkai, arba jeigu valstybė narė, kuri gali būti stipriai paveikta, to prašo, valstybė narė, kurios teritorijoje buvo pateiktas prašymas leidimui gauti pagal 4 straipsnį arba 12 straipsnio 2 dalį, perduoda bet kurią pagal V priedą reikalaujamą pateikti ar skelbti informaciją kitai valstybei narei tuo pat metu, kada ji suteikia savo piliečiams galimybę susipažinti su šia informacija. Tokia informacija yra pagrindas visų konsultacijų, kurios reikalingos dvišaliams valstybių narių santykiams, grindžiamiems abipusiškumu ir lygiateisiškumu, palaikyti.

[19] OL 377, 1991 12 31, p. 48.

↓ 96/61/EB

2. Palaikydamos dvišalius santykius, valstybės narės pasirūpina, kad 1 dalyje nurodytais atvejais tos valstybės narės, kuri gali būti paveikta, visuomenei būtų padaryti prieinami prašymai, kad ji turėtų teisę pareikšti savo nuomonę prieš kompetentingai institucijai priimant savo sprendimą.

↓ 2003/35/EB 4 str. 5 p. b pap.

3. Kompetentingai institucijai priimant sprendimą dėl leidimo išdavimo turi būti atsižvelgiama į konsultacijų pagal 1 ir 2 dalis rezultatus.

4. Kompetentinga institucija kiekvienai valstybei narei, su kuria buvo konsultuotasi pagal 1 dalį, praneša apie sprendimą, priimtą dėl leidimo išdavimo, ir siunčia jai 15 straipsnio 4 dalyje nurodytą informaciją. Ta valstybė narė imasi reikiamų priemonių užtikrindama, kad su ta informacija atitinkamu būdu galėtų susipažinti suinteresuota visuomenė jos teritorijoje.

↓ 96/61/EB (pritaikytas)

19 straipsnis

Bendrijos teršalų išmetimo ribinės vertės

1. ⌦ Jeigu ⌫ reikia imtis veiksmų Bendrijos lygmeniu, ypač keičiantis informacija, kaip apibrėžta 17 straipsnyje, ⌦ Europos Parlamentas ir ⌫ Taryba Komisijos siūlymu nustato teršalų išmetimo ribines vertes Sutartyje nurodyta tvarka:

a) I priede išvardintų įrenginių kategorijoms, išskyrus sąvartynus, kurias įvardija to priedo 5.1 ir 5.4 punktai,

ir

b) III priede išvardintoms teršiančioms medžiagoms.

2. Jeigu Bendrijos teršalų išmetimo ribinės vertės pagal šią direktyvą nenustatytos, I priede išvardytiems įrenginiams taikomos atitinkamos teršalų išmetimo ribinės vertės, nustatytos II priede išvardytose direktyvose ir kituose Bendrijos teisės aktuose, kaip minimalios ribinės vertės pagal šią direktyvą.

3. ⌦ Nepažeidžiant ⌫ šios direktyvos reikalavimų ⌦, techniniai reikalavimai, taikytini ⌫ sąvartynams, įvardytiems I priedo 5.1 ir 5.4 punktais ⌦, nustatyti Tarybos direktyvoje 1999/31/EB[20] ⌫.

[20] OL L 182, 1999 7 16, p. 1.

↓ 1882/2003 3 str. ir III priedo 61 p.

20 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda komitetas.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas terminas yra trys mėnesiai.

3. Komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

↓ 96/61/EB (pritaikytas)

21 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Direktyvos 84/360/EEB nuostatos, Direktyvos [76/464/EEB] 4, 5 straipsnių ir 6 straipsnio 2 dalies nuostatos bei atitinkamos nuostatos dėl leidimų išdavimo sistemų II priede išvardytose direktyvose taikomos nepažeidžiant Direktyvoje 2001/80/EB numatytų išimčių esamų įrenginių veiklos rūšims, išvardytoms I priede, tol, kol kompetentingos institucijos imsis priemonių, kurių reikalaujama šios direktyvos 5 straipsnyje.

2. Atitinkamos 1 dalyje išvardytų direktyvų nuostatos dėl leidimų išdavimo sistemų, netaikomos įrenginiams, kurie ⌦ buvo ⌫ nauji I priede išvardytoms veiklos rūšims ⌦ 1999 m. spalio 30 d. ⌫

3. Direktyva 84/360/EEB panaikinama ⌦ 2007 m. spalio 30 d. ⌫.

Komisijos siūlymu ⌦ Europos Parlamentas ir (arba) ⌫ Taryba prireikus daro pataisas II priede išvardytų direktyvų atitinkamose nuostatose, siekdama jas suderinti su šios direktyvos reikalavimais iki ⌦ 2007 m. spalio 30 d. ⌫.

22 straipsnis

⌦ Pateikimas ⌫

Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinių įstatymų nuostatų tekstus.

↓

23 straipsnis

Direktyva 96/61/EB su pakeitimais, padarytais aktais, nurodytais VI priedo A dalyje, yra panaikinama nepažeidžiant valstybių narių įsipareigojimų, susijusių su direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminais, numatytais VI priedo B dalyje.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal VII priede pateiktą atitikmenų lentelę.

↓ 96/61/EB

24 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

25 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, [...]

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkas*
[...]	*[...]*

↓ 96/61/EB

I PRIEDAS

1 STRAIPSNYJE NURODYTŲ PRAMONINĖS VEIKLOS RŪŠIŲ KATEGORIJOS

1. Ši direktyva netaikoma įrenginiams ar jų dalims, kurie yra naudojami naujiems gaminiams ir procesams tirti, plėtoti ir bandyti.

2. Žemiau pateikti pereinamumo dydžiai nusako gamybos pajėgumus arba našumą. Jei vienas veiklos vykdytojas vykdo keleto rūšių, išvardytų su viena paantrašte, veiklą tame pačiame įrenginyje arba toje pačioje vietoje, tokių veiklos rūšių pajėgumai sudedami.

1. ENERGETIKOS PRAMONĖ

↓ 96/61/EB (pritaikytas)

1.1. Kurą deginantys įrenginiai, kurių nominalus šiluminis našumas didesnis kaip 50 MW.

↓ 96/61/EB

1.2. Naftos ir dujų perdirbimo įrenginiai.

1.3. Kokso krosnys.

1.4. Anglies dujofikavimo ir suskystinimo įrenginiai.

2. METALŲ GAMYBA IR APDIRBIMAS

2.1. Metalo rūdos (įskaitant sulfidinę rūdą) kalcinavimo arba kaitinimo įrenginiai.

2.2. Įrenginiai ketui arba plienui (pirminio arba antrinio lydymo), įskaitant nepertraukiamą liejimą, gaminti, kurių pajėgumas didesnis kaip 2,5 tonų per valandą.

2.3. Juodųjų metalų apdirbimo įrenginiai:

a) karšto valcavimo staklės, kurių pajėgumas didesnis kaip 20 tonų plieno per valandą;

b) kalvės, turinčios kūjus, kurių kiekvieno energija didesnė kaip 50 kilodžaulių ir kurių kaloringumas didesnis kaip 20 MW;

c) įrenginiai, skirti dengimui apsauginėmis lydyto metalo dangomis, kurių įkrova didesnė kaip 2 tonos plieno per valandą.

2.4. Juodųjų metalų liejyklos, kurių gamybos pajėgumas didesnis kaip 20 tonų per dieną.

2.5. Įrenginiai:

a) neapdirbtiems spalvotiesiems metalams iš rūdos, koncentratų arba antrinių žaliavų gaminti naudojant metalurginius, cheminius arba elektrolitinius procesus;

b) spalvotiesiems metalams, įskaitant regeneruotus produktus (taurinimas, liejimas, ir kt.), lydyti, įskaitant legiravimą, kai švino ir kadmio lydymo pajėgumas didesnis kaip 4 tonos per dieną, o visų kitų metalų — 20 tonų per dieną.

2.6. Įrenginiai, kurių dengimo vonių tūris didesnis kaip 30 m^3, metalų ir plastinių medžiagų paviršiams apdoroti elektrolizės arba cheminiais procesais.

3. NAUDINGŲJŲ IŠKASENŲ PRAMONĖ

3.1. Įrenginiai, cemento klinkeriui gaminti rotacinėse krosnyse, kurių gamybos pajėgumas didesnis kaip 500 tonų per dieną, arba kalkėms rotacinėse krosnyse, kurių gamybos pajėgumas didesnis kaip 50 tonų per dieną, arba kitose aukštakrosnėse, kurių gamybos pajėgumas didesnis kaip 50 tonų per dieną.

3.2. Įrenginiai asbestui ir produktams iš asbesto gaminti.

3.3. Įrenginiai, stiklui, įskaitant ir stiklo pluoštą, kurių lydymo pajėgumas didesnis kaip 20 tonų per dieną, gaminti.

3.4. Įrenginiai mineralinėms medžiagoms lydyti, įskaitant mineralinio pluošto gamybą, kurių lydymo pajėgumas didesnis kaip 20 tonų per dieną.

3.5. Įrenginiai keraminiams gaminiams degimo būdu gaminti, ypač stogų čerpėms, plytoms, ugniai atsparioms plytoms, čerpėms, molio dirbiniams arba porcelianui, kurių gamybos pajėgumas didesnis kaip 75 tonos per dieną ir (arba) kurių degimo krosnies pajėgumas didesnis kaip 4 m^3, o vienos krosnies džiovinimo talpa didesnė kaip 300 kg/m^3.

4. CHEMIJOS PRAMONĖ

Gamyba pagal šioje dalyje apibrėžtų veiklos rūšių kategorijas yra medžiagų arba medžiagų grupių, išvardytų 4.1 - 4.6 punktuose, pramoninio masto gamyba chemiškai jas perdirbant.

4.1. Chemijos įrenginiai pagrindinėms organinėms cheminėms medžiagoms gaminti:

a) angliavandeniliams (linijiniams arba cikliniams; sotiesiems arba nesotiesiems, alifatiniams arba aromatiniams);

b) deguonies turintiems organiniams junginiams: alkoholiui, aldehidams, ketonams, karboksirūgščiai, esteriams, acetatams, eteriams, peroksidams, epoksidinėms dervoms;

c) sieros turintiems organiniams junginiams;

d) azoto turintiems organiniams junginiams: aminams, amidams, nitrozo ir nitro junginiams, arba nitratams, nitrilams, cianatams, izocianatams;

e) fosforo turintiems organiniams junginiams;

h) halogenintiems angliavandeniliams;

g) metalo organiniams junginiams;

h) bazinėms plastinėms medžiagoms (polimeriniam sintetiniam pluoštui ir pluoštui, turinčiam celiuliozės);

i) sintetiniam kaučiukui;

j) dažikliams ir pigmentams;

k) paviršinio aktyvumo agentams ir medžiagoms.

4.2. Chemijos įrenginiai pagrindinėms neorganinėms cheminėms medžiagoms gaminti:

a) dujoms — amoniakui, chlorui arba vandenilio chloridui, fluorui arba vandenilio fluoridui, anglies oksidams, sieros turintiems junginiams, azoto oksidams, vandeniliui, sieros dioksidui, karbonilo chloridui (fosgenui) ir kt.;

b) rūgštims — chromo rūgščiai, fluoro vandenilio rūgščiai, fosforo rūgščiai, azoto rūgščiai, druskos rūgščiai, sieros rūgščiai, oleumui, sulfitinėms rūgštims ir kt.;

c) bazėms — amonio hidroksidui, kalio hidroksidui, natrio hidroksidui ir kt.;

d) druskoms — amonio chloridui, kalio chloratui, kalio karbonatui, natrio karbonatui, perboratui, sidabro nitratui ir kt.;

e) ne metalams, metalo oksidams arba kitiems neorganiniams junginiams — kalcio karbidui, siliciui, silicio karbidui ir kt.

4.3. Chemijos įrenginiai fosforo, azoto arba kalio trąšoms (paprastoms ar kompleksinėms) gaminti.

4.4. Chemijos įrenginiai pagrindiniams augalų apsaugos produktams ir biocidams gaminti.

4.5. Įrenginiai, kuriuose pagrindiniams farmacijos produktams gaminti naudojami cheminiai arba biologiniai būdai.

4.6. Chemijos įrenginiai sprogmenims gaminti.

5. ATLIEKŲ TVARKYMAS

Nepažeidžiant Direktyvos 2006/12/EB straipsnio arba Tarybos direktyvos 91/689/EEB[1] 3 straipsnio:

5.1. Įrenginiai pavojingoms atliekoms šalinti arba joms panaudoti, kaip nustatyta sąraše, nurodytame Direktyvos 91/689/EEB 1 straipsnio 4 dalyje, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/12/EB II A ir II B (veiklos rūšys R1, R5, R6, R8 ir R9) prieduose ir Tarybos direktyvoje 75/439/EEB[2], kai pajėgumas didesnis kaip 10 tonų per dieną.

↓ 96/61/EB (pritaikytas)

5.2. Įrenginiai ⌦ įvairioms komunalinėms ⌫ atliekoms deginti, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/76/EB[3], kai pajėgumas didesnis kaip 3 tonos per valandą.

↓ 96/61/EB

5.3. Įrenginiai nepavojingoms atliekoms šalinti, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/12/EB II A priede su paantraštėmis D8 ir D9, kai pajėgumas didesnis kaip 50 tonų per dieną.

5.4. Sąvartynai, priimantys daugiau negu 10 tonų atliekų per dieną, arba kurių bendras pajėgumas didesnis kaip 25 000 tonų, išskyrus neaktyvių atliekų sąvartynus.

6. KITOS VEIKLOS RŪŠYS

6.1. Pramonės įmonės, kuriose gaminama:

a) celiuliozė iš medienos arba kitų pluoštinių medžiagų;

b) popierius ir kartonas, kurių gamybos pajėgumas didesnis kaip 20 tonų per dieną.

6.2. Įmonės, kuriose atliekamas pirminis pluošto arba tekstilės apdorojimas (plovimas, balinimas, merserizavimas) arba dažymas ir kurių apdorojimo pajėgumas didesnis kaip 10 tonų pluošto per dieną.

6.3. Kailių ir odų rauginimo įmonės, kurių apdorojimo pajėgumas didesnis kaip 12 tonų gatavos produkcijos per dieną.

6.4. a) skerdyklos, kurių skerdenos gamybos pajėgumas didesnis kaip 50 tonų per dieną;

---

[1] OL L 377, 1991 12 31, p. 20.
[2] OL L 194, 1975 7 25, p. 23.
[3] OL L 332, 2000 12 28, p. 91.

b) įmonės, kuriose apdorojamos ir perdirbamos maisto produktams gaminti skirtos:

– gyvulinės žaliavos (išskyrus pieną), kurių galutinio produkto gamybos pajėgumas didesnis kaip 75 tonos per dieną,

– augalinės žaliavos, kurių galutinio produkto gamybos pajėgumas didesnis kaip 300 tonų per dieną (ketvirčio vidurkis);

c) pieno apdorojimo ir perdirbimo įmonės, kuriose per dieną pagaminama daugiau kaip 200 tonų pieno (metinis vidurkis).

6.5. Gyvulių skeletų ir atliekų šalinimo arba perdirbimo įrenginiai, kurių darbo pajėgumas didesnis kaip 10 tonų per dieną.

6.6. Intensyvaus paukščių arba kiaulių auginimo įrenginiai, kuriuose yra daugiau kaip:

a) 40 000 vietų paukščiams;

b) 2 000 vietų mėsinėms kiaulėms (daugiau kaip 30 kg); arba

c) 750 vietų paršavedėms.

6.7. Įrenginiai, kuriuose naudojant organinius tirpiklius atliekamas medžiagų, daiktų arba gaminių paviršiaus apdorojimas — taurinimas, šlichtinimas, dengimas, riebalų šalinimas, atspariu vandeniui darymas, klijavimas, dažymas, valymas arba impregnavimas ir kurių vartojimo pajėgumas didesnis kaip 150 kg per valandą arba didesnis kaip 200 tonų per metus.

6.8. Įrenginiai, kuriuose gaminama anglis (perdegta anglis) arba elektrografitas deginimo arba grafitizacijos būdu.

↓ 96/61/EB (pritaikytas)

II PRIEDAS

19 STRAIPSNIO 2 ⌦ IR 3 DALYSE ⌫ IR 21 STRAIPSNYJE NURODYTŲ DIREKTYVŲ SĄRAŠAS

1. 1987 m. kovo 19 d. Tarybos direktyva 87/217/EEB dėl aplinkos taršos asbestu prevencijos ir mažinimo

2. 1982 m. kovo 22 d. Tarybos direktyva 82/176/EEB dėl gyvsidabrio išleidimo iš chloro šarminės elektrolizės pramonės ribinių verčių ir kokybės siektinų normų

3. 1983 m. rugsėjo 26 d. Tarybos direktyva 83/513/EEB dėl kadmio išleidimo ribinių verčių ir kokybės siektinų normų

4. 1984 m. kovo 8 d. Tarybos direktyva 84/156/EEB dėl pramonės sektorių, išskyrus chloro šarminės elektrolizės pramonę, gyvsidabrio teršalų išleidimo ribinių verčių ir kokybės siektinų normų

5. 1984 m. spalio 9 d. Tarybos direktyva 84/491/EEB dėl heksachlorcikloheksano išleidimo ribinių verčių ir kokybės siektinų normų

6. 1986 m. birželio 12 d. Tarybos direktyva 86/280/EEB dėl tam tikrų pavojingų medžiagų, įtrauktų į Direktyvos 76/464/EEB priedo 1 sąrašą, išleidimo ribinių verčių ir kokybės siektinų normų

7. 2000 m. gruodžio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/76/EB dėl atliekų deginimo

8. 1992 m. gruodžio 15 d. Tarybos direktyva 92/112/EEB dėl titano dioksido pramonės atliekų sukeltos taršos mažinimo ir galutinio panaikinimo programų derinimo tvarkos

9. 2001 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/80/EEB dėl tam tikrų teršalų, išmetamų į orą iš didelių kurą deginančių įrenginių, kiekio apribojimo

10. 2006 m. vasario 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/11/EB dėl tam tikrų į Bendrijos vandenis išleidžiamų pavojingų medžiagų sukeltos taršos

11. 2006 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/12/EB dėl atliekų

12. 1975 m. birželio 16 d. Tarybos direktyva 75/439/EEB dėl naudotų alyvų šalinimo

13. 1991 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyva 91/689/EEB dėl pavojingų atliekų

14. ⌦ 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyva 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų ⌫

↓ 96/61/EB

III PRIEDAS

PAGRINDINIŲ TERŠIANČIŲ MEDŽIAGŲ, Į KURIAS REIKIA ATSIŽVELGTI, JEI JOS SVARBIOS NUSTATANT TERŠALŲ IŠMETIMO RIBINES VERTES, RODYKLĖ

ORAS

1. Sieros dioksidas ir kiti sieros turintys junginiai.
2. Azoto oksidai ir kiti azoto turintys junginiai.
3. Anglies monoksidas.
4. Lakūs organiniai junginiai.
5. Metalai ir jų junginiai.
6. Dulkės.
7. Asbestas (suspenduotos dalelės, pluoštai).
8. Chloras ir jo junginiai.
9. Fluoras ir jo junginiai.
10. Arsenas ir jo junginiai.
11. Cianidai.
12. Medžiagos ir preparatai, kurie, kaip įrodyta, turi kancerogeninių ar mutageninių savybių arba tokių savybių, kurios gali veikti dauginimąsi per orą.
13. Polichlorinti dibenzodioksinai ir polichlorinti dibenzofuranai.

VANDUO

1. Halogeninti organiniai junginiai ir medžiagos, galinčios sudaryti tokius junginius vandenyje.
2. Fosforo organiniai junginiai.
3. Alavo organiniai junginiai.
4. Medžiagos ir preparatai, kurie, kaip įrodyta, turi kancerogeninių ar mutageninių savybių arba tokių savybių, kurios gali veikti dauginimąsi vandenyje arba per jį.

5. Ilgai nesuyrantys organiniai junginiai ir ilgai nesuyrančios bei bioakumuliacinių savybių turinčios organinės toksiškos medžiagos.

6. Cianidai.

7. Metalai ir jų junginiai.

8. Arsenas ir jo junginiai.

9. Biocidai ir augalų apsaugos produktai.

10. Skendinčios medžiagos.

11. Medžiagos, sukeliančios eutrofikacijos procesą (ypač nitratai ir fosfatai).

12. Medžiagos, neigiamai veikiančios deguonies pusiausvyrą (kurias galima įvertinti naudojant tokius rodiklius kaip BDS, ChDS, ir t. t.).

_____

IV PRIEDAS

Aplinkybės, į kurias reikia atsižvelgti apskritai arba konkrečiu atveju nustatant geriausius prieinamus gamybos būdus, apibrėžtus 2 straipsnio 12 dalyje, nepamirštant kokios nors priemonės galimų kaštų ir pranašumų bei atsargumo ir prevencijos principų:

1) mažaatliekės technologijos naudojimas;

2) mažiau pavojingų medžiagų naudojimas;

3) prireikus proceso metu susidarančių ir naudotų medžiagų bei atitinkamų atliekų panaudojimo bei perdirbimo skatinimas;

4) palyginami eksploatavimo procesai, įrengimai ar metodai, sėkmingai išbandyti pramoniniu mastu;

5) technikos pasiekimai ir mokslo žinių bei supratimo pokyčiai;

6) atitinkamas teršalų išmetimo pobūdis, pasekmės ir apimtys;

7) naujos ar esamos įmonės paleidimo data;

8) laikas, reikalingas geriausiam prieinamam gamybos būdui įdiegti;

9) procese naudojamų žaliavų (įskaitant vandenį) suvartojimas ir pobūdis bei energetinis efektyvumas;

10) taršos prevencijos reikalingumas arba jos poveikio aplinkai ir keliamos rizikos sumažinimas iki minimumo;

11) avarijų prevencijos reikalingumas ir jų pasekmių aplinkai sumažinimas;

↓ 96/61/EB (pritaikytas)

12) informacija, paskelbta Komisijos pagal 17 straipsnio 2 dalies ⌦ antrą pastraipą ⌫ arba paskelbta tarptautinių organizacijų.

↓ 2003/35/EB 4 str. 6 p. ir II priedas

V PRIEDAS

VISUOMENĖS DALYVAVIMAS PRIIMANT SPRENDIMUS

1. Sprendimo priėmimo procese visuomenė (viešais skelbimais arba kitomis atitinkamomis priemonėmis, pavyzdžiui, elektroninėmis masinėmis informacijos priemonėmis, jei jos prieinamos) iš anksto ir vėliausiai, kai tik informacija gali būti pagrįstai teikiama, informuojama apie:

   a) prašymą dėl leidimo arba atitinkamais atvejais pasiūlymą atnaujinti leidimą ar leidimo sąlygas pagal 15 straipsnio 1 dalį, įskaitant 6 straipsnio 1 dalyje išvardytų elementų aprašymą;

   b) kur taikytina, tai, kad sprendimui taikomas nacionalinis ar tarpvalstybinis poveikio aplinkai vertinimas arba konsultavimasis su valstybėmis narėmis pagal 18 straipsnį;

   c) kompetentingas institucijas, atsakingas už sprendimo priėmimą, tas, iš kurių gali būti gaunama atitinkama informacija, tas, kurioms gali būti teikiamos pastabos ar klausimai, ir pastabų ar klausimų pateikimo tvarkaraščio duomenis;

   d) galimų sprendimų pobūdį arba, jei jau vienas yra, to sprendimo projektą;

   e) kur taikytina, duomenis apie pasiūlymą atnaujinti leidimą ar leidimo sąlygas;

   f) laiką ir vietą, būdą atitinkamai informacijai gauti;

   g) duomenis apie visuomenės dalyvavimo ir konsultavimosi su ja priemones, parengtas pagal 5 punktą.

2. Valstybės narės užtikrina, kad tinkamais terminais suinteresuotai visuomenei būtų pateikta:

   a) pagal nacionalinės teisės aktus - svarbiausios ataskaitos ir patarimai, pateikti kompetentingai institucijai ar institucijoms tuo metu, kai suinteresuota visuomenė buvo informuota pagal 1 punktą;

   b) pagal Direktyvos 2003/4/EB - 1 punkte nenurodyta informacija, kuri yra svarbi priimant sprendimą pagal 8 straipsnį ir kuri tampa prieinama po to, kai suinteresuota visuomenė buvo informuota pagal 1 punktą.

3. Suinteresuota visuomenė turi teisę, kol sprendimas nepriimtas, kompetentingai institucijai pareikšti pastabas ir nuomones.

4. Priimant sprendimą turi būti atsižvelgiama į šiame priede nustatyto konsultavimosi rezultatus.

5. Išsamias visuomenės informavimo (pavyzdžiui, skelbimus tam tikru spinduliu ar skelbimus vietiniuose laikraščiuose) ir konsultavimosi su suinteresuota visuomene (pavyzdžiui, rašytinius teikimus ar visuomenės apklausas) priemones nustato valstybės narės. Kad būtų pakankamai laiko visuomenei informuoti, o suinteresuotai visuomenei pasirengti ir veiksmingai dalyvauti priimant sprendimą aplinkos klausimais pagal šio priedo nuostatas, turi būti numatyti tinkami įvairių etapų terminai.

_____

↑

VI PRIEDAS

A dalis

Panaikinama direktyva su vėlesniais pakeitimais
(nurodyta 23 straipsnyje)

Tarybos direktyva 96/61/EB (OL L 257, 1996 10 10, p. 26)	
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/35/EB (OL L 156, 2003 6 25, p. 17)	tik 4 straipsnis ir II priedas
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/87/EB (OL L 275, 2003 10 25, p. 32)	tik 26 straipsnis
Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1)	tik III priedo 61 punktas
Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 166/2006 (OL L 33, 2006 2 4, p. 1)	tik 21 straipsnio 2 dalis

B dalis

Perkėlimo į nacionalinę teisę terminų sąrašas
(nurodytas 23 straipsnyje)

Direktyva	Perkėlimo terminas
96/61/EB	1999 m. spalio 30 d.
2003/35/EB	2005 m. birželio 25 d.
2003/87/EB	2003 m. gruodžio 31 d.

VII PRIEDAS

ATITIKMENŲ LENTELĖ

Direktyva 96/61/EB	Ši direktyva
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnio įžanginė formuluotė	2 straipsnio įžanginė formuluotė
2 straipsnio 1 – 9 dalys	2 straipsnio 1 – 9 dalys
2 straipsnio 10 dalies a punktas	2 straipsnio 10 dalis
2 straipsnio 10 dalies b punktas	2 straipsnio 11 dalis
2 straipsnio 11 dalies pirmos pastraipos įžanginė formuluotė	2 straipsnio 12 dalies pirmos pastraipos įžanginė formuluotė
2 straipsnio 11 dalies pirmos pastraipos pirma įtrauka	2 straipsnio 12 dalies pirmos pastraipos a punktas
2 straipsnio 11 dalies pirmos pastraipos antra įtrauka	2 straipsnio 12 dalies pirmos pastraipos b punktas
2 straipsnio 11 dalies pirmos pastraipos trečia įtrauka	2 straipsnio 12 dalies pirmos pastraipos c punktas
2 straipsnio 11 dalies antra pastraipa	2 straipsnio 12 dalies antra pastraipa
2 straipsnio 12 dalis	2 straipsnio 13 dalis
2 straipsnio 13 dalis	2 straipsnio 14 dalis
2 straipsnio 14 dalis	2 straipsnio 15 dalis
3 straipsnio pirma pastraipa	3 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio antra pastraipa	3 straipsnio 2 dalis
4 straipsnis	4 straipsnis
5 straipsnis	5 straipsnis
6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos įžanginė formuluotė	6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos įžanginė formuluotė
6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos pirma - dešimta įtraukos	6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a - j punktas
6 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	6 straipsnio 1 dalies antra pastraipa

6 straipsnio 2 dalis	6 straipsnio 2 dalis
7 – 12 straipsniai	7 -12 straipsniai
13 straipsnio 1 dalis	13 straipsnio 1 dalis
13 straipsnio 2 dalies įžanginė formuluotė	13 straipsnio 2 dalies įžanginė formuluotė
13 straipsnio 2 dalies pirma - ketvirta įtraukos	13 straipsnio 2 dalies a -d punktai
14 straipsnio įžanginė formuluotė	14 straipsnio įžanginė formuluotė
14 straipsnio pirma- trečia įtraukos	14 straipsnio a - c punktai
15 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos įžanginė formuluotė	15 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos įžanginė formuluotė
15 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos pirma - trečia įtraukos	15 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a - c punktai
15 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	15 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
15 straipsnio 2 dalis	15 straipsnio 2 dalis
15 straipsnio 4 dalis	15 straipsnio 3 dalis
15 straipsnio 5 dalis	15 straipsnio 4 dalis
15a straipsnio pirmos pastraipos įžanginė ir galutinė formuluotė	16 straipsnio 1 dalis
15a straipsnio pirmos pastraipos a ir b punktai	16 straipsnio 1 dalies a ir b punktai
15a straipsnio antra pastraipa	16 straipsnio 2 dalis
15a straipsnio trečios pastraipos pirmas ir antras sakinys	16 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa
15a straipsnio trečios pastraipos trečias sakinys	16 straipsnio 3 dalies antra pastraipa
15a straipsnio ketvirta pastraipa	16 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa
15a straipsnio penkta pastraipa	16 straipsnio 4 dalies antra pastraipa
15a straipsnio šešta pastraipa	16 straipsnio 5 dalis
16 straipsnis	17 straipsnis
17 straipsnis	18 straipsnis

18 straipsnio 1 dalies įžanginė ir galutinė formuluotė	19 straipsnio 1 dalis
18 straipsnio 1 dalies pirma ir antra įtraukos	19 straipsnio 1 dalies a ir b punktai
18 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	19 straipsnio 2 dalis
18 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	19 straipsnio 3 dalis
19 straipsnis	20 straipsnis
20 straipsnis	21 straipsnis
21 straipsnio 1 dalis	___
21 straipsnio 2 dalis	22 straipsnis
___	23 straipsnis
22 straipsnis	24 straipsnis
23 straipsnis	25 straipsnis
I priedas	I priedas
II priedas	II priedas
III priedas	III priedas
IV priedas	IV priedas
V priedas	V priedas
___	VI priedas
___	VII priedas